NORAKSTS
Lieta Nr.A42774708
Lietvedības Nr.A2516-10/12

**SPRIEDUMS**
Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2010.gada 21.jūlijā

Administratīvā rajona tiesa
šādā sastāvā: tiesnesis Dz.Melbārdis,

piedaloties Sūdzības iesniedzējas sabiedrības ar ierobežotu atbildību „Fiji travel alma tour group" pilnvarotajiem pārstāvjiem *D.Š.* un *N.Ļ.* un atbildētājas – Latvijas Republikas – pusē pieaicinātas iestādes Patērētāju tiesību aizsardzības centra pilnvarotajai pārstāvei *S.K.*,

2010.gada 30.jūnijā Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu namā atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu par sabiedrības ar ierobežotu atbildību (turpmāk tekstā arī – SIA) „Fiji travel alma tour group" (vienotais reģistrācijas Nr.40003876495) saukšanu pie administratīvās atbildības pēc Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 166.[13] panta trešās daļas.

**Aprakstošā daļa**

[1] 2008.gada 15.decembrī Administratīvajā rajona tiesā saņemta SIA „Fiji travel alma tour group" (turpmāk tekstā arī – Sūdzības iesniedzēja) sūdzība par Patērētāju tiesību aizsardzības centra (turpmāk tekstā arī – PTAC) 2008.gada 13.novembra lēmuma Nr.E03-RIG-468 „Par administratīvā soda uzlikšanu" (turpmāk tekstā arī – Lēmums) atcelšanu, ar kuru Sūdzības iesniedzēja saukta pie administratīvās atbildības pēc Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk tekstā arī – LAPK) 166.[13] panta trešās daļas, nosakot naudas sodu Ls 1500 apmērā.

Ar Administratīvās rajona tiesas tiesneša 2008.gada 17.decembra lēmumu Sūdzības iesniedzējas sūdzība pieņemta un ierosināta administratīvā pārkāpuma lieta Nr. A42774708.

[2] No lietas materiāliem izriet, ka 2008.gada 17.jūlijā PTAC saņēma telefoniski sniegto informāciju par to, ka aviobiļetes Rīga – Burgas – Rīga nav iespējams iegādāties par laikraksta „Diena" pielikumā „Tūrisma Diena" norādīto cenu.

Laikraksta „Diena" pielikuma „Tūrisma Diena" reklāmā Sūdzības iesniedzēja piedāvāja patērētājiem iegādāties ceļojumu uz Bulgāriju no Ls 133,00 un aviobiļetes: Rīga - Varna un Rīga - Burgas par Ls 59,00, kā arī Rīga - Vsrna - Rīga un Rīga - Burgas - Rīga par Ls 129,00 (turpmāk tekstā arī – Reklāma).

Līdz ar to, pamatojoties uz Negodīgās komercprakses aizlieguma likuma (turpmāk arī – NKAL) 15.panta pirmo daļu, PTAC 2008.gada 18.jūlijā uzsāka izvērtēt Sūdzības iesniedzējas īstenotās komercprakses atbilstību normatīvo aktu prasībām attiecībā uz Sūdzības iesniedzējas izplatīto Reklāmu.

[2.1] 2008.gada 18.jūlijā PTAC veica pārbaudi Sūdzības iesniedzējas tirdzniecības vietā */adrese/*, lai pārbaudītu Reklāmā sniegtās informācijas patiesumu.

Pārbaudes laikā PTAC neguva apstiprinājumu Reklāmā sniegtās informācijas patiesumam. Pārbaudes veicēji pārbaudīja iespēju iegādāties ceļojumu un aviobiļetes par Reklāmā norādītajām cenām jebkurā datumā, bet tas nebija iespējams. Sabiedrības darbinieks apgalvoja, ka ceļojumi un aviobiļetes par Reklāmā norādītajām cenām ir pārdoti iepriekšējā dienā, tas ir, 2008.gada 17.jūlijā, kuri vairs nav pieejami. Pārbaudes veicējiem piedāvāja iegādāties ceļojumu uz Bulgāriju par cenu no Ls 229,00.

Par pārbaudes gaitu un rezultātiem 2008.gada 18.jūlijā tika sastādīts akts Nr.BN-109-A.

[2.2] 2008.gada 24.jūlijā PTAC pieprasīja Sūdzības iesniedzējai iesniegt PTAC dokumentārus pierādījumus par Reklāmā sniegtā apgalvojuma patiesumu. 2008.gada 15.augustā PTAC pa faksu saņēma no Sūdzības iesniedzējas dokumentus, kuros netika sniegti pieprasītie pierādījumi.

2008.gada 15.augustā PTAC informēja Sūdzības iesniedzēju, ka gadījumā, ja pieprasītie pierādījumi, noformēti atbilstoši Ministru kabineta 1996.gada 23.aprīļa noteikumiem Nr.154 „Dokumentu izstrādāšanas un noformēšanas noteikumi", netiks iesniegti līdz 2008.gada 25.augustam, PTAC uzskatīs, ka Reklāmā izmantotā informācija ir nepatiesa.

2008.gada 25.augustā PTAC saņēma Sūdzības iesniedzējas 2008.gada 16.jūlija Tūrismu pakalpojumu sniegšanas līguma Nr.1903 kopiju, no kuras izriet, ka Sūdzības iesniedzēja 2008.gada 16.jūlijā ir pārdevusi ceļojumu uz Bulgāriju trīs personām par Ls 399. Tāpat arī ir saņemtas 2008.gada 16.jūlija kases čeka, kurš apliecina, ka no kases ir izņemta naudas summa Ls 399 apmērā, un 2008.gada 18.jūlija kases čeka, kurš apliecina, ka no kases izņemta naudas summa Ls 119 apmērā, kopijas.

[2.3] 2008.gada 3.septembrī PTAC uzsāka lietvedību administratīvā pārkāpuma lietā, un uzaicināja Sūdzības iesniedzēju ierasties uz administratīvā pārkāpuma lietas izskatīšanu.

2008.gada 2.oktobrī, administratīvā pārkāpuma lietas izskatīšanas laikā, PTAC vienojās ar Sūdzības iesniedzēju par papildu pierādījumu un paskaidrojumu sniegšanu.

2008.gada 16.oktobrī PTAC saņēma vairāku tūrisma pakalpojumu līgumu kopijas, tajā skaitā līgumu kopijas, kuri ir noslēgti 2008.gada 17. un 18.jūlijā.

2008.gada 21.oktobri PTAC saņēma Sūdzības iesniedzējas paskaidrojumu, kurā minēts, ka maksa par transfēra pakalpojumu ir Ls 20, kas netiek ieskaitīta Reklāmā norādītajā cenā.

[2.4] Patērētāju tiesību aizsardzības centrs 2008.gada 13.novembrī, izskatot administratīvā pārkāpuma lietas materiālus, pieņēma lēmumu Nr.E03-RIG-468 „Par administratīvā soda uzlikšanu", ar kuru nolēma Sūdzības iesniedzēju saukt pie administratīvās atbildības pēc LAPK 166.$^{13}$ panta trešās daļas, nosakot naudas sodu Ls 1500 apmērā.

[3] Lēmums pamatots ar šādiem argumentiem:

[3.1] PTAC norāda, ka no Reklāmas likuma 1.panta un Negodīgās komercprakses aizlieguma likuma 1.panta pirmās daļas 1.punkta izriet, ka reklāmas sniegšana ir komercprakse Negodīgās komercprakses aizlieguma likuma izpratnē, jo reklāmas sniegšana ir atzīstama par darbību, kas tieši saistīta ar tirdzniecības veicināšanu, preces pārdošanu vai pakalpojuma sniegšanu. Savukārt, ņemot vērā, ka konkrētās reklāmas devējs ir Sabiedrība, Sabiedrība ir atzīstama par komercprakses īstenotāju Negodīgās komercprakses aizlieguma likuma izpratnē.

[3.2] PTAC norāda, ka Sūdzības iesniedzējas PTAC 2008.gada 15.augustā, 2008.gada 25.augustā un 2008.gada 2.oktobrī iesniegtie dokumenti nepierāda, ka Sūdzības iesniedzēja 2008.gada 17.jūlijā, kad tika izplatīta Reklāma un vēlāk 2008.gada 18.jūlijā, kad PTAC veica pārbaudi Sūdzības iesniedzējas tirdzniecības vietā, ir piedāvājusi un pārdevusi aviobiļetes Rīga – Varna un Rīga – Burgas par Ls 59, aviobiļetes Rīga – Varna – Rīga un Rīga – Burgas – Rīga par Ls 129, kā arī ceļojumu uz Bulgāriju par Ls 133.

Sūdzības iesniedzējas Reklāma satur konkrētu informāciju par cenām, norādot „tiešie čarterreisi no Rīgas. Vislielākā viesnīcu izvēle. Ērts izlidošanas laiks. No 22.maija katru ceturtdienu un svētdienu". Informācija, ka konkrētais piedāvājums ir pieejams ierobežotā daudzumā vai ierobežotā laika posmā, Reklāmā nav sniegta. Līdz ar to arī patērētājs varēja secināt, ka viņam ir iespēja iegādāties piedāvāto ceļojumu vai aviobiļetes par konkrētajām cenām neierobežotu laika posmu.

[3.3] PTAC konstatēja, ka 2008.gada 17. un 18.jūlijā:

1) aviobiļetes Rīga – Burgas – Rīga patērētājiem pārdotas par Ls 189 nevis Ls 129, kā tas norādīts Reklāmā;

2) aviobiļetes Rīga – Varna – Rīga patērētājiem pārdotas par Ls 170 un Ls 199 nevis Ls 129, kā tas norādīts Reklāmā;

3) lētākais ceļojums uz Bulgāriju patērētājiem pārdots par Ls 266 nevis Ls 133, kā tas norādīts Reklāmā. Pārbaudes veicējiem kā Ietākais ceļojums uz Bulgāriju tika piedāvāts ceļojums par Ls 229.

Ņemot vērā iepriekš minēto, Sūdzības iesniedzējas īstenotā komercprakse, izplatot Reklāmu, ir uzskatāma par maldinošu, jo Sūdzības iesniedzēja Reklāmā ir aicinājusi patērētājus iegādāties ceļojumu un aviobiļetes norādot cenas, par kurām nav iespējams iegādāties piedāvātos pakalpojumus un apzinoties, ka nespēs šos pakalpojumus par Reklāmā norādītajām cenām piedāvāt.

Attiecībā uz Sūdzības iesniedzējas 2008.gada 20.oktobra paskaidrojumā minēto, ka līgumos norādītajās summās dažreiz ir iekļauta arī maksa par transfēra pakalpojumu Ls 20 apmērā, PTAC norāda, ka ne no viena iesniegtā līguma kopijas satura neizriet, ka Sūdzības iesniedzēja ar patērētāju būtu vienojusies par papildu pakalpojumu.

[3.4] Izvērtējot administratīvās lietas materiālus, PTAC nav konstatējis apstākļus, kas saskaņā ar LAPK 33.pantu mīkstinātu atbildību par administratīvo pārkāpumu un nav konstatējis apstākļus, kas saskaņā ar LAPK 34.pantu pastiprinātu atbildību par administratīvo pārkāpumu.

Līdz ar to PTAC nolēma piemērot sūdzības iesniedzējai naudas sodu Ls 1500 apmērā.

[4] Uzskatot PTAC pieņemto Lēmumu par nepamatotu, Sūdzības iesniedzēja Administratīvajā rajona tiesā iesniegtajā sūdzībā norādīja, ka Lēmums ir nepamatos un atceļams.

Sūdzības iesniedzēja norāda, ka Reklāmas ticamību PTAC vērtēja izejot no biļešu apjoma tirdzniecības un tūru piedāvājuma tikai divu dienu garumā, tas ir, 2008.gada 17.jūlijā un 2008.gada 18.jūlijā. Neviens no noslēgtajiem par reklāmā piedāvātajām summām līgumiem, kas tika sniegts PTAC netika ņemts izskatīšanai bez paskaidrojumiem, vēlākā perioda dokumentus komisija arī neņēma vērā, pamatojot to ar faktu, ka Sūdzības iesniedzēja pēc veiktās pārbaudes uzsāka piedāvājumu tirdzniecību pēc reklāmā piedāvātajām cenām.

Lietas izskatīšanas laikā PTAC atteicās noklausīties Sūdzības iesniedzējas klientu liecinieku liecības, kuri vairākkārt izmantoja Sūdzības iesniedzējas uzņēmuma pakalpojumus pēc reklāmā noradītajām cenām un atradās PTAC notikšanas vietā.

PTAC pārstāvjiem, kas ieradoties pārbaudē nestādījās priekšā un neuzrādīja attiecīgus dokumentus, Sūdzības iesniedzējas darbinieks paskaidroja, kā Sūdzības iesniedzējas klientam, ka uz pieprasīto datumu (2008.gada 20 jūliju) reklāmā piedāvāto biļešu vairs nav, jo divas dienas pirms reisa, tās tika izpārdotas. Šo faktu PTAC iztulkoja kā Sūdzības iesniedzējas Reklāmas pārkāpumu, nevis konstatēja reālo faktu, ka 2008.gada 17. un 18 jūlijā nenotika darījumi uz 2008.gada 20. jūliju.

Lietas izskatīšanas laikā PTAC neizteica konkrētus norādījumus par reklāmas izlabošanu, kā arī netika saņemtas komisijas rekomendācijas, konkrētie paskaidrojumi par izvietotās reklāmas neatbilstību noteiktajā laika periodā, izņemot divus norādītus datumus.

[5] PTAC 2009.gada 19.janvāra rakstveida paskaidrojumā uztur Lēmumā minētos argumentus un uzskata, ka Sūdzības iesniedzējas sūdzība ir nepamatota un noraidāma.

[6] Sūdzības iesniedzējas pārstāvji tiesas sēdē pieteikumu uzturēja uz pieteikumā minēto argumentu pamata.

PTAC pārstāve pieteikumu neatzina, pamatojoties uz Lēmumā un paskaidrojumos tiesai ietvertajiem argumentiem.

**Motīvu daļa**

[7] Tiesa, izvērtējot lietas apstākļus un lietā esošos pierādījumus kopsakarā ar procesa dalībnieku lietā iesniegtajiem rakstveida paskaidrojumiem, secina, ka piemērotais sods ir grozāms..

[8] Lietā konstatēti šādi faktiskie apstākļi:

[8.1] Laikraksta „Diena" pielikuma „Tūrisma Diena" reklāmā Sūdzības iesniedzēja piedāvāja patērētājiem iegādāties ceļojumu uz Bulgāriju no Ls 133,00 un aviobiļetes: Rīga - Varna un Rīga - Burgas par Ls 59,00, kā arī Rīga - Varna - Rīga un Rīga - Burgas - Rīga par Ls 129,00 *(turpmāk saukta – Reklāma (lietas 22.lapa)).*

[8.2] 2008.gada 25.augustā PTAC saņēma Sūdzības iesniedzējas 2008.gada 16.jūlija Tūrismu pakalpojumu sniegšanas līguma Nr.1903 kopiju, no kuras izriet, ka Sūdzības iesniedzēja 2008.gada 16.jūlijā ir pārdevusi ceļojumu uz Bulgāriju trīs personām par Ls 399. Tāpat arī saņemtas 2008.gada 16.jūlija kases čeka, kurš apliecina, ka no kases ir izņemta naudas summa Ls 399 apmērā, un 2008.gada 18.jūlija kases čeka, kurš apliecina, ka no kases izņemta naudas summa Ls 119 apmērā, kopijas *(lietas 45.-48.lapa).*

[8.3] 2008.gada 15.septembrī Sūdzības iesniedzēja iesniedza PTAC 2006.gada 13.februāra līguma par reklāmas izvietošanu kopiju *(lietas 55.-56.lapa).*

[8.4] 2008.gada 2.oktobrī Sūdzības iesniedzēja iesniedza PTAC Sūdzības iesniedzējas darbinieka *N.Ļ.* paskaidrojumu kopiju, kā arī darba līguma kopiju, ko noslēdza Sūdzības iesniedzēja ar *N.Ļ. (lietas 63.-69.lapa).*

[8.5] 2008.gada 16.oktobrī Sūdzības iesniedzēja iesniedza PTAC vairāku tūrisma pakalpojumu līgumu kopijas, tajā skaitā līgumu kopijas, kuri ir noslēgti 2008.gada 17. un 18.jūlijā *(lietas 71.-140.lapa).*

[9] LAPK 237. pantā ir norādīti lietvedības administratīvo pārkāpumu lietās uzdevumi. Viens no tiem prasa administratīvo pārkāpumu lietas izlemt stingrā saskaņā ar likumā noteiktajām normām, proti, no šī uzdevuma izriet prasībā iestādei, kas veic lietvedību administratīvo pārkāpumu lietās, stingri ievērot gan likumos noteiktās materiālās tiesību normas, gan stingri vadīties no noteiktajām procesuālajām tiesību normām. Līdz ar to arī tiesai ir pienākums izvērtēt, vai administratīvā pārkāpumā lietvedībā ir ievērotas materiālās un procesuālās tiesību normas, kuras noteic LAPK un citi normatīvie akti.

[10] Pārbaudot pie administratīvās atbildības saukšanas procesuālo priekšnoteikumu ievērošanu, tiesa būtiskus procesuālos pārkāpumus, kas var būt par pamatu Lēmuma atcelšanai, nekonstatē.

[11] Atbilstoši LAPK 9.panta pirmajai daļai par administratīvo pārkāpumu atzīstama prettiesiska, vainojama (ar nodomu vai aiz neuzmanības izdarīta) darbība vai bezdarbība, kura apdraud valsts vai sabiedrisko kārtību, īpašumu, pilsoņu tiesības un brīvības vai noteikto pārvaldes kārtību un par kuru likumā paredzēta administratīvā atbildība. Tātad, lai personas rīcību LAPK izpratnē atzītu par pārkāpumu, tai ir jābūt prettiesiskai. Savukārt, lai personas rīcību atzītu par prettiesisku, ir jākonstatē, ka persona ir pārkāpusi tiesību normas, par kuru pārkāpumu ir paredzēta administratīvā atbildība saskaņā ar LAPK.

LAPK 239.panta 1.punkts noteic, ka lietvedība administratīvā pārkāpuma lietā jāizbeidz, ja nav bijis notikuma vai tajā nav administratīvā pārkāpuma sastāva. Līdz ar to tiesa atzīst, ka administratīvo pārkāpumu lietās svarīgi ir konstatēt administratīvā pārkāpuma sastāvu.

Administratīvā pārkāpuma sastāvu veido administratīvā pārkāpuma objekts, objektīvā puse, subjekts un subjektīvā puse. Ja kaut viena no administratīvā pārkāpuma sastāvu veidojošām pazīmēm iztrūkst, atzīstams, ka nodarījumā nav administratīvā pārkāpuma sastāva. Līdz ar to tiesai ir jāpārbauda, vai iestāde, kas piemērojusi administratīvo sodu, ir pareizi konstatējusi administratīvā pārkāpuma sastāvu.

[12] Tiesa konstatē, ka ar pārsūdzēto Lēmumu atbildētājs ir nolēmis Sūdzības iesniedzēju saukt pie administratīvās atbildības pēc LAPK 166.$^{13}$ panta trešās daļas, uzliekot Sūdzības iesniedzējai naudas sodu Ls 1500 apmērā.

Tādējādi tiesai jānoskaidro, vai Sūdzības iesniedzēja ir izdarījusi LAPK 166.[13] panta trešajā daļā paredzētos administratīvos pārkāpumus, un līdz ar to, vai atbildētāja Lēmums ir pamatots un tiesisks.

[13] Saskaņā ar LAPK 243.panta pirmo daļu pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā ir jebkuri fakti, uz kuru pamata institūcijas (amatpersonas) likumā noteiktajā kārtībā nosaka administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību, pie administratīvās atbildības sauktās personas vainu un citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā.

Saskaņā ar šā panta otro daļu pirmajā daļā minētos faktus cita starp konstatē ar protokolu par administratīvo pārkāpumu, ar tās personas paskaidrojumiem, kuru sauc pie administratīvās atbildības, ar liecinieku liecībām un citiem dokumentiem, kā arī pārkāpumus fiksējošiem tehniskiem līdzekļiem (braukšanas ātruma noteikšanas mērierīces, mērierīces alkohola koncentrācijas noteikšanai izelpotajā gaisā, foto, video u.tml.).

Tātad, par pierādījumiem administratīvā pārkāpuma lietā var kalpot protokoli, personas paskaidrojumi, dažādi dokumenti, pārkāpumu fiksējošo tehnisko līdzekļu izdrukas, fotouzņēmumi un tml.

LAPK 250.panta trešajā daļā ir noteikts, ka administratīvā pārkāpuma protokolu nesastāda PTAC, konstatējot LAPK 166.[13] pantā paredzēto administratīvo pārkāpumu.

Atbilstoši minētajam, PTAC lietā nav sastādījis administratīvā pārkāpuma protokolu, bet 2008. gada 18. jūlijā, pārbaudot laikraksta „Diena" (17.07.2008.) pielikumā „Tūrisma diena" Sūdzības iesniedzējas sniegto reklāmu *(lietas 22. lapa)*, sastādījis Aktu Nr.109 „Par reklāmu reglamentējošo normatīvo aktu ievērošanu reklāmās un materiālos, kuru forma un saturs atbilst Reklāmas likuma reklāmas definīcijas nosacījumiem" *(lietas 21. lapa),* kā arī 2008. gada 18. jūlijā ir sastādījis Aktu Nr.BN-109-A „Par reklāmu reglamentējošo normatīvo aktu ievērošanu reklāmās un materiālos, kuru forma un saturs atbilst Reklāmas likuma reklāmas definīcijas nosacījumiem". (turpmāk – Akts Nr.BN-109-A *(lietas 23. lapa)*). Akts ir sastādīts, veicot reklāmas satura atbilstības faktiskajam stāvoklim pārbaudi Sūdzības iesniedzējas tirdzniecības vietā */adrese/*. Ar minēto Aktu Nr.BN-109-A ir konstatēts, ka nav iespējams iegādāties ceļojumus un aviobiļetes par Reklāmā norādītajām cenām, proti, Ls 133,- vietā ceļojums tika piedāvāts PTAC darbiniekiem par Ls 239,-.

Pēc papildu pierādījumu iegūšanas no Sūdzības iesniedzējas, 2008. gada 3. septembrī PTAC ir pieņēmis lēmumu Nr.21-06/7190 par lietvedības uzsākšanu, kas noformēts vēstules Sūdzības iesniedzējai veidā *(lietas 49.-53. lapa)*, ar kuru ir konstatēts, ka laika posmā no 2008. gada 17. jūlija līdz 18. jūlijam, proti, laikā pēc Reklāmas publicēšanas, pie Sūdzības iesniedzējas nav bijis iespējams iegādāties, un Sūdzības iesniedzēja arī nav pārdevusi ne aviobiļetes, ne ceļojumus par Reklāmā norādītajām cenām. Tādējādi Reklāma satur nepatiesu informāciju un tādējādi ir maldinoša, no kā tiek secināts, ka Sūdzības iesniedzēja ir veikusi negodīgu komercpraksi ar mērķi piesaistīt vairāk klientu. Līdz ar to PTAC ir secinājis, ka Sūdzības iesniedzējas darbība, atbilstoši NKAL 1. panta pirmās daļas 1. un 2. punktam, 4. panta pirmajai daļai un otrās daļas 2. punktam, 9. panta pirmās daļas 1. punktam, kā arī 11. panta 5. punktam ir uzskatāma par negodīgu komercpraksi. Ar minēto vēstuli no Sūdzības iesniedzējai ir paziņots par lietas izskatīšanu.

[14] LAPK 166.[13] panta trešā daļa noteic administratīvo atbildību par negodīgu komercpraksi.

Lai atklātu minētajā tiesību normā definēto pārkāpumu, ir jāvērtē NKAL normas, kas noteic to, kas ir negodīga komercprakse.

NKAL 4. panta pirmā daļā vispārīgi noteic, ka negodīga komercprakse ir aizliegta. Savukārt minētā panta otrajā daļā ir noteiktas negodīgas komercprakses pazīmes, tostarp par negodīgu komercpraksi ir uzskatāma komercprakse, kas ir maldinoša. Savukārt NKAL 9. panta pirmajā daļā ir noteikts, ka komercpraksi uzskata par maldinošu, ja, ņemot vērā visus apstākļus, patērētājs tās ietekmē pieņem vai *<u>var pieņemt</u> tādu lēmumu par līguma slēgšanu, kādu viņš citādi nebūtu pieņēmis*.

PTAC ir konstatējis, ka Sūdzības iesniedzēja ir pārkāpusi NKAL 11. panta 5. punktu.

NKAL 11. panta 5. punktā ir teikts, ka Komercprakse jebkuros apstākļos ir maldinoša, ja komercprakses īstenotājs aicina iegādāties preces vai saņemt pakalpojumus par noteiktu cenu, apzinoties, ka nespēs šīs vai līdzvērtīgas preces vai pakalpojumus piedāvāt, piegādāt vai iepirkt no piegādātāja par tādu pašu cenu, saprātīgā laikposmā un pieņemamos daudzumos, ņemot vērā preci vai pakalpojumu, reklāmas apjomu un piedāvāto cenu. Šis nosacījums neattiecas uz gadījumiem, kad komercprakses īstenotājs informē par to, ka prece vai pakalpojums ir pieejams tikai ierobežotā laikposmā un ierobežotā daudzumā.

[15] Lietā nepastāv strīds par to, ka Sūdzības iesniedzēja ir uzskatāma par komercprakses īstenotāju NKAL likuma 1. panta pirmās daļas 1. punktā izpratnē. Tāpat lietā nav strīda par to, ka Sūdzības iesniedzēja ir realizējusi komercpraksi NKAL likuma 1. panta pirmās daļas 2. punktā izpratnē. Lietā arī nepastāv strīds par to, ka Sūdzības iesniedzēja ir sniegusi Reklāmu, tajā norādot, ka pastāv iespēja iegādāties ceļojumu uz Bulgāriju par cenu sākot no Ls 133,00 un aviobiļetes Rīga - Varna un Rīga - Burgas par Ls 59,00, kā arī Rīga - Varna - Rīga un Rīga - Burgas - Rīga par Ls 129,00.

Ar PTAC pārbaudes Aktu Nr.109 „Par reklāmu reglamentējošo normatīvo aktu ievērošanu reklāmās un materiālos, kuru forma un saturs atbilst Reklāmas likuma reklāmas definīcijas nosacījumiem" *(lietas 21. lapa)*, ir konstatēts, ka 2008. gada 17. jūlijā nav bijis iespējams iegādāties ceļojumus par Reklāmā norādīto zemāko cenu.

Līdz ar to tiesas ieskatā ir pierādīts, ka vismaz attiecībā uz 2008. gada 17. jūliju Sūdzības iesniedzējas publicētā Reklāma ir maldinoša.

[16] Attiecībā par Sūdzības iesniedzējas iebildēm, tiesa norāda turpmāk minēto.

[16.1] Tiesa pretēji Sūdzības iesniedzējas viedoklim piekrīt PTAC, proti, tas, ka norāde Reklāmā, ka ceļojumi tiek piedāvāti „sākot no" konkrēta cenas, nenozīmē, ka patērētājs nevarētu prasīt noslēgt līgumu par zemāko cenu. Gadījumā, ja attiecīgā reklamētā prece vai pakalpojums nav pieejams par zemāko cenu, uzskatāms, ka reklāmā sniegtā informācija nav patiesa, kas ir maldinājusi patērētāju. Patērētājs, iepazīstoties ar Reklāmas saturu, ir pieņēmis lēmumu iegādāties attiecīgo pakalpojumu par Reklāmā norādīto cenu, ir tērējis savu laiku, plānojis un, iespējams, arī līdzekļus, lai iegādātos pakalpojumu, kā arī, iespējams, konstatējot, ka pakalpojums ir dārgāks, nekā norādīts Reklāmā, tomēr to ir iegādājies, jo jau iepriekš ir pieņēmis lēmumu.

Tiesa konstatē, ka lai atzītu komercpraksi par negodīgu saskaņā ar NKAL, nav nepieciešams konstatēt negatīvo seku iestāšanās, proti, to, ka nav nepieciešams konstatēt , vai patērētājs ir iegādājies pakalpojumu par cenu, kas pārsniedz reklāmā norādīto.

[16.2] Sūdzības iesniedzēja ir norādījusi, ka 2008. gada 16. jūlijā ir pārdevusi trīs ceļojumus par Reklāmā norādīto zemāko cenu (Ls 133), ko apliecina lietā iesniegtie pierādījumi *(lietas 45.-47.lapa)*. Tādējādi uzskatot, ka Reklāma atbilst piedāvājumam.

Tiesa uzskata, ka šis Sūdzības iesniedzējas arguments nav pamatots, jo ceļojumi ir pārdoti jau dienu pirms Reklāmas publicēšanas, proti, 2008. gada 16. jūlijā, savukārt, pēc Reklāmas publicēšanas iespēja iegādāties biļetes par Reklāmā norādīto cenu nav bijusi.

Kā redzams no Reklāmas, tajā nav norādīts konkrēts laika periods, uz kuru attiecas šis piedāvājums. Reklāmā arī nav norādīts, ka tajā minētais piedāvājums ir ierobežots skaita ziņā.

[16.3] Sūdzības iesniedzēja kā pierādījumus savai nevainībai ir iesniegusi ievērojamu daudzumu līgumus un rēķinus *(lietas 72.-107, 115.-140.lapa)*.

Tiesa konstatē, ka tā kā Sūdzības iesniedzēja regulāri ir sniegusi reklāmas ar dažādiem atšķirīgiem piedāvājumiem *(skat. lietas 108.-114.lapu)*, minētie līgumi un rēķini attiecas uz citu laika posmu un tādējādi tie nav ņemami vērā. Turklāt no rēķiniem, kurus Sūdzības iesniedzēja ir saņēmusi no saviem sadarbības partneriem nav konstatējams, ka pārbaudes dienās 2008. gada 17. jūlijā un 18. jūlijā, arī sadarbības partneri šajās dienās nav pārdevuši Sūdzības iesniedzējas piedāvātos ceļojumus un aviobiļetes.

Tiesa arī konstatē, ka iesniegtajos līgumos, saskaņā ar kuriem ir pārdotas aviobiļetes, cenas ir norādītas kopā ar summu, kas attiecas uz pasažieru transfēru, savukārt Reklāmā norādes, ka cenā nav iekļauts transfērs, kas palielina kopējās izmaksas.

[16.4] Sūdzības iesniedzēja ir norādījusi, ka PTAC darbinieki ir pieprasījuši ceļojumus uz konkrētām dienām, bet uz šīm dienām esot bijis viss aizņemts.

Tiesa konstatē, ka Sūdzības iesniedzēja nav iesniegusi pierādījumus, ka 2008. gada 17. jūlijā uz 2008. gada 20. jūliju vairs nav bijis iespējams nodrošināt pakalpojuma sniegšanu, jo visas vietas lidmašīnā ir bijušas aizņemtas. Arī Sūdzības iesniedzējas norādītais apstāklis, ka 2008. gada 17. jūlijā no Bulgārijas ir saņemta elektroniskā pasta vēstule, ka vairs nav iespējams nodrošināt pakalpojumu par iepriekš noteiktām cenām, tiesas ieskatā nav vērtējams par tādu apstākli, kas atbrīvotu Sūdzības iesniedzēju no administratīvās atbildības, jo Sūdzības iesniedzējai ilgstoši nodarbojoties attiecīgajā biznesā un sadarbojoties ar noteiktiem partneriem bija jāspēj paredzēt, ka dažādu apstākļu dēļ tā nevarēs nodrošināt Reklāmā solīto.

Tiesas ieskatā nav pieņemama situācija, ka reklāmas publicēšanas dienā patērētājam nav iespēja iegādāties pakalpojumu saskaņā ar reklāmā izteikto piedāvājumu. Tā kā Sūdzības iesniedzēja savas reklāmas ievieto masu saziņas līdzekļos regulāri, Sūdzības iesniedzējai kā profesionālai tūrisma pakalpojumu sniedzējai bija jāsamēro reālais reklāmas publicēšanas laiks pēc tās iesniegšanas masu saziņas līdzekļu redakcijā ar iespējamām izmaiņām piedāvājumā.

[17] Pamatojoties uz iepriekš minēto, tiesa uzskata, ka Sūdzības iesniedzēja ar mērķi piesaistīt papildus klientus ir publicējusi reklāmu ar tādu piedāvājumu, kuru Sūdzības iesniedzēja reāli nav varējusi izpildīt. Tiesas ieskatā Sūdzības iesniedzēja kā profesionāla tūrisma pakalpojumu sniedzēja varēja un tai vajadzēja apzināties, ka Reklāmā solītais reāli netiks izpildīts.

Līdz ar to tiesa uzskata, ka Sūdzības iesniedzēja ir pārkāpusi NKAL 11. panta 5. punktā minēto aizliegumu sniegt maldinošu reklāmu un ir pamatoti saukta pie administratīvās atbildības saskaņā ar LAPK 166.$^{13}$ panta trešo daļu.

[18] No LAPK 166.$^{13}$ panta trešās daļas sankcijas izriet, ka par konstatēto pārkāpumu uzliek naudas sodu fiziskajām personām līdz piecsimt latiem, bet juridiskajām personām - līdz desmittūkstoš latiem. Proti, juridiskajām personām kā Sūdzības iesniedzējai par attiecīgo pārkāpumu ir piemērojams naudas sods no viena līdz desmittūkstoš latiem. Tas nozīmē, ka PTAC ir dota rīcības brīvība soda noteikšanā.

Sūdzības iesniedzējai ir piemērots naudas sods Ls 1500 apmērā.

Sūdzības iesniedzēja uzskata, ka piemērotais sods par pārkāpumu ir nesamērīgs un nepamatots.

Saskaņā ar LAPK 22.pantu administratīvais sods tiek piemērots, lai personu, kura izdarījusi administratīvo pārkāpumu, audzinātu likumu ievērošanas un sadzīves noteikumu cienīšanas garā, kā arī, lai gan tiesību pārkāpējs, kā arī citas personas neizdarītu jaunus pārkāpumus.

Saskaņā ar LAPK 32. panta pirmo daļu sodu par administratīvo pārkāpumu uzliek ietvaros, ko nosaka normatīvais akts, kurā paredzēta atbildība par izdarīto pārkāpumu, stingrā saskaņā ar LAPK un citiem aktiem par administratīvajiem pārkāpumiem.

LAPK 32. panta otrajā daļā ir teikts, ka uzliekot sodu, ņem vērā izdarītā pārkāpuma raksturu, pārkāpēja personību, viņa vainas pakāpi, mantisko stāvokli, atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus. Minētā norma nosaka iestādes, kas uzliek sodu, pienākumu izvērtēt konkrēta soda veida un apmēra piemērošanas lietderību.

Kā var redzēt no Lēmuma, PTAC ir izvērtējis piemērojamo sodu atbilstoši iepriekš minētajām tiesību normām, tāpat PTAC nav konstatējis vainu mīkstinošus vai pastiprinošus apstākļus, ir ņēmis vērā Sūdzības iesniedzējas finansiālo stāvokli (tiesas sēdē tika paskaidrots, ka tika ņemti vērā LURSOFT datu bāzes dati par „Fiji travel alma tour group" finansēm saskaņā ar VID iesniegtajām deklarācijām par 2007. gadu). Tāpat no Lēmuma ir redzams, ka PTAC, piemērojot sodu, ir uzskatījis, ka šāda apmēra sodam pamatā ir

preventatīvs raksturs gan turpmāk atturot no līdzīgām darbībām Sūdzības iesniedzēju, gan citas personas. PTAC savā paskaidrojumā ir arī norādījis, ka ir ievērots arī vienlīdzības princips, proti, par līdzīga rakstura pārkāpumiem ir piemēroti līdzīgi sodi, proti, SIA „Lattelecom" Ls 2000 apmērā, SIA „Novatours" un SIA „Indoor Group" Ls 1000 apmērā.

Tiesa izvērtējot Sūdzības iesniedzējas argumentus, kā arī Sūdzības iesniedzējas finanšu stāvokli, uzskata, ka ir pamats soda apmēra grozīšanai.

Tiesa kritiski vērtē Sūdzības iesniedzējas argumentu par to, ka nav bijušas kaitīgas sekas. Tas, ka nav konkrētu datu par personu skaitu, kuras ir vēlējušās iegādāties attiecīgos pakalpojumus par zemāko reklāmā norādīto cenu, nevar būt pamats uzskatīt, ka kaitējums patērētājiem vispār nebūtu bijis. Turklāt, kā jau bija minēts iepriekš, NKAL neprasa pierādīt negatīvu seku iestāšanās faktu. Tomēr, tiesa uzskata, ka PTAC nav pievērsis pietiekošu uzmanību vienlīdzības principa ievērošanai soda noteikšanā, proti, nav izvērtējis Sūdzības iesniedzējas finanšu stāvokli ar citu juridisko personu, kas sauktas pie administratīvās par līdzīgu pārkāpumu, finanšu stāvokli un attiecīgo piemēroto sodu.

Tiesa ir konstatējusi, ka pie administratīvās par līdzīgu pārkāpumu ir tikusi saukta SIA „Novatours", kurai ir piemērots naudas sods Ls 1000 apmērā. Tiesas ieskatā, lai gan pārkāpumu raksturs ir nedaudz atšķirīgs, proti, SIA „Novatūrts" tika saukta pie administratīvās atbildības par maldinošu noklusēšanu, iespējamās sekas ir līdzīgas. Tas vien, ka Sūdzības iesniedzējas vadība ir traucējusi PTAC veikt likumā noteiktos pienākumus, nenozīmē, ka sodam vajadzētu ievērojami atšķirties.

Tiesa ņem vērā arī Sūdzības iesniedzējas finanšu stāvokli, to salīdzinot ar SIA „Novatours". Saskaņā ar publiski pieejamajiem LURSOFT datiem par 2007. gadu (gads, par kuru PTAC bija pieejama informācija uz Lēmuma pieņemšanas brīdi) minētās sabiedrības parakstītais un apmaksātais pamatkapitāls ir bijis 124000,00 LVL, savukārt Sūdzības iesniedzējai – tikai Ls 5000. Tāpat arī SIA „Novatours" apgrozījums 2007. gadā un tīrā peļņa bija attiecīgi Ls 14'903'994 un Ls 240'431, savukārt Sūdzības iesniedzējai attiecīgi – Ls 602'018 un Ls 10'269.

Līdz ar to tiesa uzskata, ka Sūdzības iesniedzējas uzliktais sods konkrētajā gadījumā nav samērīgs, ir samazināms un nosakāms Ls 1000.

**Rezolutīvā daļa**

Pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 286.panta pirmās daļas 5.punktu, Administratīvā rajona tiesa

**nosprieda:**

atzīt par pamatotu sabiedrības ar ierobežotu atbildību „Fiji travel alma tour group" saukšanu pie administratīvās atbildības saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 166.[13] panta trešās daļas.

Grozīt piemēroto soda apmēru, nosakot naudas sodu Ls 1000 (viens tūkstotis latu) apmērā.

Tiesas spriedumu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā divdesmit dienu laikā no tā sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu namā.

Spriedums sastādīts 2010.gada 21.jūlijā.

Tiesnesis /paraksts/ Dz.Melbārdis

NORAKSTS PAREIZS
Administratīvās rajona tiesas

tiesnesis _____ Dz.Melbārdis
Rīgā, 2010.gada 21.jūlijā